

เทศน์เช้า วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๑

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรมนะ คนมาวัดมาวาเขามาจำศีล มาฟังเทศน์ฟังธรรม ถ้าฟังเทศน์ฟังธรรมเพื่ออะไร เพื่อให้เราฉลาดกับตัวเราเอง ให้เราฉลาดเท่าทันกิเลสของเราไง เราลุ่มหลง รู้แต่เรื่องข้างนอก รู้แต่เรื่องคนอื่น แต่ไม่รู้เรื่องของตน เวลาคุยกัน คุยกันแต่เรื่องคนอื่น นินทาเขาได้ทั้งวัน ไปวัดไปวาาก็ไปนั่งนินทากัน ไปนั่งนินทาเรื่องคนอื่นไง ไม่รู้จักค้นคว้าหาใจของตน

เวลาไปวัดป่า วัดประพฤติกปฏิบัติ เวลาครูบาอาจารย์ของท่านเข้าไปในวัดของท่าน เขาบอกเคารพสถานที่ตั้งแต่เข้าประตูวัด เวลาเข้าประตูวัดนะ หลวงตาท่านบอกเลย เขี้ยวเล็บเอ็ง ถอดไว้ที่ประตูนั้นนะ อย่าเอาเข้ามาด้วย คนเรามีเขี้ยวมีเล็บ มีเขี้ยวมีเขี้ยว มีเล่ห์มีเหลี่ยม กองไว้ข้างนอก อย่าเอามันเข้ามา

เวลามาวัดมาวา เวลามาฟังเทศน์ฟังธรรมเพื่อความซื่อสัตย์ เพื่อสัจจะ เพื่อความบริสุทธิ์ ผุดผ่องในหัวใจของเรา ถ้าความบริสุทธิ์ผุดผ่องในหัวใจของเรา เราจะเอาเรื่องของเรา เรื่องของคนอื่น เรื่องของเขา แม้แต่ลูกหลานในบ้านเรายังควบคุมเขาไม่ได้เลย เวลาอบรมสั่งสอนก็อบรมสั่งสอนของเรา มา เวลาเราอบรมสั่งสอนเขาเพื่อเป็นคนดี ถ้าเป็นคนดี อภิชาติบุตร บุตรดีดีกว่าพ่อกว่าแม่ บุตรดีกว่าชาติดีกว่าตระกูล บุตรที่มาเชิดชูบูชา ถ้ามันมีเวรมีกรรมต่อกันนะ มาล้างมาผลาญ เวลามาล้างมาผลาญขึ้นมา ชักพ่อชักแม่เข้าไปคุกเข้าตะราง นี่ไง เวรกรรมไง กรรมของสัตว์ๆ ใจ

เวลาการกระทำ ทุกคนก็ปรารถนาแต่บุญกุศลๆ เวลาบุญกุศล คนที่มีบุญมีทานะ ท่านบอกว่า เวลาบาปไม่พุดถึงมัน บาปไม่ปิดไม่กั้นมัน จะเอาบุญๆ ก็เหมือนสิ่งในบ้านเรามีแต่ความสกปรกโสโครก แล้วก็เอาบุญทับบมมันเข้าไป มันจะไปทับบมเข้าไปได้อย่างไร มันมีแต่ความสกปรกอยู่ในบ้านนั้นนะ มันต้องมีศีลก่อน ละชั่ว ละชั่ว ทำดี ละชั่ว ทำดี แล้วมันชั่วของใครละ

มันมี เราเคยเห็นนะ เวลาเขาถามปัญหาธรรม เขาบอกว่า เขาปล้นชิงมาเพื่อเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่เขา เขาได้บุญกุศลหรือไม่ นี่เวลาคนคิดใจ เวลาคิด เราเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ เราดูแลพ่อแม่ เราก็เป็นบุญกุศลนะ แต่เราไม่มีใจไปหม เราก็ไปปล้นไปชิงมา เป็นบุญกุศลหรือไม่ นี่เวลาเขาคิดใจ

แต่ถ้าเราเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่ของเรา เราเป็นคนดีของเรา พ่อแม่ก็เห็นว่าเราเป็นคนดี พ่อแม่เห็นแล้วมีความสุขขึ้นมา พ่อแม่เขาอึ้งใจไปแล้ว เราทำเพื่อประโยชน์กับเรา

ไปปล้นชิงมาเพื่อพ่อเพื่อแม่ พ่อแม่ก็ไม่สบายใจหรอก พ่อแม่ก็ไม่พอใจทั้งนั้นนะ เพราะว่ามันติดคุกติดตารางขึ้นมาแล้วมันไม่คุ้มค่ากัน เรื่องคุกเรื่องตาราง เรื่องปัจจุบันนี้นะ ถ้าเรื่องเวรเรื่องกรรมมันยังจะต่อเนื่องกันไป เราไม่ต้องการให้เราและลูกหลานของเรามีบาปมีเวรต่อไปข้างหน้า เราอยากให้เราลูกของเรา หลานของเรา ครอบครัวของเรามีบุญกุศล ให้พัฒนาเป็นคนดีขึ้นไป นี่ไง อย่างเช่นเป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่พยากรณ์ เขาอาจจะเปลี่ยนแปลงของเขาได้ แล้วก็เปลี่ยนแปลงเกือบทั้งหมดเลย

เวลาครูบาอาจารย์ท่านพูดนะ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าลงมาจากดาวดึงส์ ขวานครราชคฤห์ปรารณาเป็นพระโพธิสัตว์หมดเลย ใครๆ ก็อยากจะเป็นแบบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ลงมาจากดาวดึงส์นะ มีบันได ๓ บันไดทอง บันไดเงิน แล้วมีเทวดาห้อมล้อมมาตลอด ใครๆ ก็อยากเป็น แต่เหลือมาสักคนหนึ่งไหม เพราะอะไร อนาคตข้างหน้าอีกยาวไกล ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย ไปข้างหน้าแล้วมันไปข้างหน้ามากน้อยขนาดไหน นี่ไง สิ่งที่เกิดการกระทำ สิ่งที่ปรารณาเป็นพระโพธิสัตว์ ปรารณาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม

นี่ก็เหมือนกัน ในชีวิตของเรา เราจะเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เราจะทำบุญกุศลของเรา แล้วทำบุญกุศลของเรา ในปัจจุบันนี้คนที่มียานาจวาสนา เวลาไปสวนมนต์บ้าน มงคลชีวิตๆ เวลามงคลชีวิต อเสวนา จ พาลานํ ปณฺฑิตานญจ เสวนา สิ่งที่เป็นมงคลกับเราๆ จะเป็นมงคลกับเรา คนเรามันมีวุฒิภาวะสูงหรือต่ำ ถ้าวุฒิภาวะมันต่ำ มันก็ว่าอันนั้นเป็นมงคลกับมัน ไปปล้นชิงมาเลี้ยงพ่อเลี้ยงแม่เป็นบุญ มงคลชีวิตของมันเป็นอย่างนั้นหรือ

ถ้ามงคลชีวิตของเรา เกิดในประเทศอันสมควร เกิดจากพ่อจากแม่ที่ดี มันอยู่ที่วุฒิภาวะของใจมันมีหุมีตามากน้อยแค่ไหน ถ้ามันไม่มีหุมีตา แล้ววุฒิภาวะมันต่ำต้อย วุฒิภาวะต่ำต้อยมันไหลไปกับโลกนะ

นี่ไง คนที่ทวนกระแสน์ ถือศีล ๘ ก็ทวนกระแสน์โลกแล้ว ถือศีล ๑๐ พระเราศีล ๒๒๓ แล้วอริยประเพณี ประเพณีอริยเจ้า บิณฑบาตเป็นวัตรๆ เราบิณฑบาตเป็นวัตร อยู่โคนไม้เป็นวัตรต่างๆ เราเป็นวัตรเป็นครั้งเป็นคราว อย่าหลงอย่าลืมตัว อยู่ในเรือนว่าง ไม่ต้องไปหุหุระอะไรทั้งนั้นนะ นี่อริยประเพณี ทั้งๆ ที่ใจของเรายังเป็นปุถุชนอยู่ ใจของเราขี้หามาอยู่ ใจของเราก็อยากจะสุขสบายกับเขา เห็นเขาอยู่สุขสบายขึ้นมา เห็นหุหุระก็อยากจะขอสักนิดหนึ่ง ชาตินี้ไม่เคยประสบเลยก็ขอหน่อย พอ ๑ ก็มี ๒ มี ๓ มี ๔ มี ๕ ไปเรื่อย ไปไหนขึ้นมาต้องหุหุระฟ้าฟ้า มีคนนำหน้านำหลัง บวชมาอย่างนั้นหรือ ทำกันอย่างนั้นหรือ พระพุทธเจ้าสอนอย่างนั้นหรือ แล้วบอกพระพุทธเจ้าไม่ได้ห้าม ไม่ได้ห้าม

พระพุทธเจ้าไม่ได้ห้ามพระสิวลิ พระสิวลิเป็นผู้ที่มีลาภมากที่สุดรองจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อันนั้นมันสมบัติของเขา สมบัติของเขาไปห้ามของเขาไม่ได้หรอก เห็นไหม สมบัติจักรพรรดิ ขุนนางแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว มันมีของมันโดยบุญกุศลเลยนะ เวลาเป็นจักรพรรดิ เวลาจักรมันหมุนขึ้นมา นั่นนะสมบูรณ์แบบไง เวลาจักรหมุน จักรพรรดิต้องออกบวช

นี่ไง ถ้ามันมีของมันโดยบุญกุศลของเขา ใครจะไปห้าม ไปกีดไปขวาง ใครจะโง่เขลาเขาปัญญาขนาดที่ว่าจะไปกีดขวางบุญกุศลของคน ใครจะโง่เขลาเขาปัญญาบอกว่าสิ่งนั้นไม่ดีๆ นั่นมันเป็นสมบัติของเขา ไอ้คนที่ไม่มีสิ ไอ้ขี้ครอก ไอ้พวกขี้ครอก ไอ้พวกไม่มีมันกระเสือกกระสน นี่ไง มงคลชีวิตหรือ มันตราคราตร้อยอย่างนั้นเป็นมงคลชีวิตหรือ

มงคลชีวิต สิ่งที่ได้มา ได้มาด้วยธรรม ได้มาด้วยคุณงามความดีของเรา เราแสวงหาด้วยความดีของเรา นี่แสวงหาด้วยความดีของเรา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนาเป็นพระโพธิสัตว์ บางชาติเกิดมาแล้วมาทำ ความทุกข์ความยาก นั่นเพื่ออะไรละ เพื่ออำนาจวาสนาบารมีไง อำนาจวาสนาบารมีตรงไหน อำนาจวาสนาบารมีตรงมีขันติธรรม มีความอดทน ล่วงพ้นความกอดันอันนั้นไปได้ นั่นนะมันสร้างสมให้ใจนั้นเข้มแข็ง มันสร้างสมให้ใจนั้นมีสติมีปัญญา ถ้าใจนั้นมีสติปัญญาขึ้นมา ไปเจอ

สิ่งใดกระทบกระเทือนหัวใจรุนแรง มันไม่ไหลไปตามเขาหรือ ไอนี้ไม่ใช่หรือ ลมพัดใบไม้ไหว ไปหมดเลย บ้าบอคอแตก

นี่ไง เวลาทางโลกเขาแสวงหาธุรกิจ ชิงดีชิงเด่นกัน ชิงดีชิงเด่นนั่นมันธุรกิจนะ ถึงเวลาแล้วก็เอาแต่เครื่องรางของขลังมาหลอกมาลวงกัน ไอนี้จะได้บุญ ไอนี้จะได้ลาภ ไอนั้นจะได้อะไร

มันได้จากการกระทำของเรา กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กันนะ มันเสมอกันไปได้อย่างไร มันเสมอกันไปไม่ได้หรือ แต่มันเสมอกันไม่ได้ เราภูมิใจ นี่ฟังธรรมๆ ฟังธรรมเพื่อคุณธรรมอันนี้ ถ้าคุณธรรมอันนี้ เห็นไหม

เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ พระไตรปิฎก เรารื้อหลายรอบแล้วมันภูมิใจใจ เราไม่เคยน้อยเนื้อต่ำใจในชีวิตเราเลย ไม่เคยเลย ภูมิใจอีกต่างหาก ภูมิใจ บวชมาแล้วมาเจอครูบาอาจารย์ที่ดี ครูบาอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดี ท่านพูดอย่างไร ทำอย่างนั้น ท่านทำอย่างไร ท่านพูดอย่างนั้น เวลาท่านสอน สอนให้ประหยัดมัธยัสถ์ ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ไม่มีองค์ไหนสอนให้ฟุ้งาหารุหราเลย ไม่มี ฟุ้งๆ นั่นนะทางสุนทรภู่ เว้นไว้แต่คนที่มีอำนาจวาสนา คนที่มีอำนาจวาสนาเขาไม่สนใจเลยนะ

หลวงปู่ขาว หลวงตาท่านเล่าให้ฟังนะ เวลาโจรมันจะมาขโมยของ มันเอามือล้วงขึ้นมา มันเอาไม่ถึงใจ ท่านเอาเท้าเขี่ยให้มันเลยนะ หลวงปู่ขาวนะ เอาเท้าเขี่ยให้มันไปเลย เพราะนั่นเป็นวัตถุ มันเป็นเรื่องไร้สาระ

เวลาคนมามากๆ ท่านขึ้นภูเขาไปเลย หัวคำถึงจะเดินลงมา แล้วเขาถามว่าทำไมหลวงปู่ทำอย่างนั้นล่ะ

ให้มันมาสักสองสามแสนคน เทศน์สอนไปเถอะ ได้สักคนหนึ่งไหม ไม่ได้หรือ นี่ครูบาอาจารย์ท่านรู้อย่างนั้น พูดไปเถอะ ปากเปียกปากแฉะ มารยาทไทย หน้าไหว้หลังหลอก อู๊ย! ปฏิบัติธรรมๆ...ปฏิบัติธรรมอะไร

นี่ไง รถบัสเข้ามา หลวงปู่ขาวท่านขึ้นภูเขาไปเลย พอคนเขากลับหมดแล้วท่านถึงลงมา มันเพราะอะไร เพราะกลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมนะ กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมของครูบาอาจารย์ของเรา ชื่อเสียงเกียรติศัพท์เกียรติคุณของท่าน

พวกที่แสวงหาก็กี่แสวงหาของเขา แต่แสวงหาในพฤติกรรมของเขา แสวงหาโดยวุฒิภาวะของเขา เขาว่าอย่างนั้นเป็นธรรมดาๆ ใจ ถ้าเขามีสติมีปัญญา นะ ไอ้พวกเข้าทรงทรงเจ้าจะหลอกไม่ได้ ไอ้เรื่องแก้กรรมๆ หลอกพวกนี้ไม่ได้ ไอ้พวกที่หลอกพวกนี้ หลอกพวกนี้เพราะอะไร เพราะมันพุทธที่ทะเยอปั้นบ้าง มันไม่รู้จักสังจะความจริงใจ มันไม่มีครูบาอาจารย์ที่เป็นหลักให้ เขามั่นคงเลยหรือ

กรรม การกระทำ เราทำดีทำชั่ว เราทำของเราเท่านั้นนะ เรามา เรามีแต่กรรมเลวร้ายเท่านั้นเลยหรือ เราไม่มีกรรมดีบ้างเลยใช่ไหม กรรมดีเราก็ต้องมี กรรมดีเราเกิดเป็นมนุษย์นี่ไง เกิดเป็นมนุษย์ สิทธิเสมอกภาค การคุ้มครองทางรัฐธรรมนูญ กฎหมายคุ้มครอง ใครจะคดโกงใคร ใครจะล้อโกงใคร ใครจะเบียดเบียนใครไม่ได้ นี่ไง บุญกุศลมันเหลือล้น แล้วหน้าที่การงานเราก็ทำของเราไป ถ้าเราทำของเราไปนะ มันจะขาดตกบกพร่องบ้าง

เวลาครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่ขาว หลวงปู่ชอบ ท่านธุดงค์ของท่านไป เข้าไปหลงป่า ๓ วัน ๔ วันยังไม่ได้กินข้าว จนน้ำในกระติกหมดเลย “เวลาปกตินะ เทวดา อินทร์ พรหมเขามาฟังเทศน์ตลอดเวลา ตอนนี้น้ำมันจะทุกข์จะยากแล้วนะ มันจะตายแล้วละ” พอพูดจบ น้ำพุคขึ้นมาเลย ได้ดื่มกินน้ำนั้น เอน้ำนั้นใส่ในกระติกได้คนละกระติก หลวงปู่ขาวบอก “อ้าว! ท่านหรือท่านหรือ” ต่างคนต่างปฏิเสธ ต่างคนไม่ได้ทำสิ่งใด

เราจะบอกว่า หลงป่าไป เข้าป่าไป ๓ วัน ๔ วันไม่ได้กินข้าว ครูบาอาจารย์ของเราจะ ด้วยทางโลกไม่มีฟูฟ้ออย่างในปัจจุบันนี้หรอก ท่านอยู่ของท่านด้วยความสุขในใจของท่าน ท่านมีคุณธรรมในใจของท่าน ความมีคุณธรรมในใจอันนั้นมันมาจากไหน คุณธรรมอันนั้นมาจากศีลสมาธิ ปัญญา

แล้วเหลวแหลกกันโดยพื้นฐาน มันจะไปสู่ตรงนั้นได้อย่างไร คนจะไปสู่ตรงนั้นได้ บ้านเรือนที่จะปลูกขึ้นมาได้ มันต้องมีเสาเข็ม มีคานคอดิน มันต้องมีรากฐานที่มั่นคง มันจะปลูกบ้านอย่างนั้นขึ้นมาได้

คนเราจะ บอกอยากได้บ้านอย่างนั้น แต่พฤติกรรมเหลวแหลก พฤติกรรมไม่มีสิ่งใดเป็นพื้นฐาน มันจะปลูกบ้านอย่างนั้นขึ้นมาได้อย่างไร ในเมื่อมันปลูกบ้านอย่างนั้นขึ้นมาไม่ได้ มันก็ห้อยผล มันก็มารยาสาโดย หน้าไหว้หลังหลอก ไม่มีสิ่งใดเป็นจริงแม้แต่ชนิดเดียว แต่มันกล้าพูดกล้าพูด กล้าแสดงออก กล้ากระทำ โดยที่ไม่มีสิ่งใดเป็นสาระเลยแม้แต่ชนิดเดียว

แต่เวลาครูบาอาจารย์ของเราตั้งแต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น เวลาพวกญาติโยมมา ท่านก็พูดเรื่องฆราวาสธรรม ไอ้มรรคผลนิพพานมันจะรู้อะไร มันไม่รู้หรอก แม้แต่เข้าวัดเข้าวา ทำให้ถูกต้องดีงามมันจะเป็นอย่างไร ทำบุญทั้งหลาย ทำบุญแล้วก็ได้บุญมหาศาลไป

ดูเวลาหลวงตาท่านพูดถึง เวลาพูดถึงว่า เวลาท่านคิดถึงบุญคุณของชาวหนองผือ วัดหนองผือของหลวงปู่มั่น พระ ๓๐-๔๐ องค์ ตลาคก็ไม่มี สิ่งใดก็ไม่มี สิ่งที่ได้มาแล้วต้องเป็นจากน้ำพักน้ำแรงเขาทั้งนั้น เขาต้องปลูกผักปลูกหญ้า ทำไร่นา เลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ แล้วสิ่งที่ได้มา มาดูแลอุปฐากพระ เพราะมันหาซื้อที่ไหนไม่ได้ มันอยู่ในป่า ไม่มีการสื่อสาร ไม่มีการติดต่อจากภายนอก

ท่านระลึกถึงบุญคุณของเขา บุญคุณของเขาที่เลี้ยงดูอุ้มชูครูบาอาจารย์ของเรา เลี้ยงดูครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นธรรมมา ท่านระลึกถึงคุณเขา แต่ระลึกในหัวใจนะ ท่านออกจากหนองผือมา ๕๐ ปีกว่าท่านจะกลับไป เวลากลับไป ท่านก็กลับไปโปรด ไปขอบคุณเขา ไปขอบคุณเขา เขาเก็บไว้ในใจ ๔๐-๕๐ ปี เพราะอะไร เพราะนั่นนะบุญคุณของเขา

นี่เวลาไปวัดไปวาเขาไปกันอย่างนั้น เขาไม่ได้ไปด้วยความเหลวไหล ฟุ่ฟ้าหุ่หระ ไร้สาระมากนักะ ตรงนั้นแหละคือมันมาทำลายรากฐานของการปฏิบัติ ตรงนั้นแหละมันทำหัวใจของคนให้ทำศีล สมาธิ ปัญญาขึ้นมาไม่ได้

ศีล สมาธิ ปัญญามันจะเกิดขึ้นมา มันเกิดขึ้นมาจากสติ เกิดขึ้นมาจากการดูแลรักษา ตรงนั้นแหละ ตรงที่มันไม่ซื่อสัตย์กับตัวมันเอง ตรงที่มันไม่คุ้มครองดูแลหัวใจของมัน มันไปหุ่หระฟุ่ฟ้า โลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภ มียศเสื่อมยศ มันมีอะไรละ

มีลาภเสื่อมลาภ อำนาจเหมือนแห่งเหล็ก ทุกคนแสวงหาอำนาจ เข้าไปกอดแห่งเหล็กแดงๆ นั้น แล้วทางโลกเขาก็มีลาภเสื่อมลาภ เขามีหัวใจ เขามีหน้าอก สังคมเขามีหน้าอก เขามีหัวใจกันอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องของธุรกิจ เป็นเรื่องของโลก แต่ถ้าเป็นเรื่องของโลกแล้ว คนอยู่ที่ตลาดเป็นธรรมหรือเป็นโลก ถ้าธรรมของเขา เขาก็ซื่อสัตย์ของเขา เขาพยายามรักษาคุณงามความดีของเขา

ในทุกสังคมมีทั้งคนดีและคนชั่ว ทางโลก คนดีก็เยอะแยะไป ถ้าคนดีของเขา เขา
ตราครุฑของเขา เขาอยู่ในหลักเกณฑ์ของเขา เขาจะไม่หลงไหลได้ปลื้มไปกับกระแสสังคม คน
ดี ดิจจริง ๆ นะ คนดีคิดแต่เรื่องดี ๆ คนชั่วมันคิดแต่ไปปดมดเท็จ สังคมโลกก็เป็นสังคมโลก แล้ว
สังคมที่จะประพฤติปฏิบัติสติปัญญาต้องมากกว่านั้น เพราะเวลาครูบาอาจารย์ท่านประพฤติ
ปฏิบัติไปแล้ว สติ มหาสติ ปัญญา มหาปัญญา ปัญญาญาณ มีปัญญาระดับนั้นนะ ปัญญา
ภาวนามยปัญญา ปัญญาละเอียดลึกซึ้งขนาดนั้นมาหลงไหลได้ปลื้มอะไรกับเรื่องจี๊ จี้โลก จี้โกรธ
จี้หลง จี้ทั้งนั้น แล้วเรากำลังมันมาแล้ว เพื่อเป็นสัจจะ เพื่อเป็นความจริง เรายังไปหลงในจี๊ มัน
เป็นไปไม่ได้หรอก ถ้ามันเป็นธรรมแท้ ๆ นะ ถ้าเป็นธรรมจริงมันเป็นอย่างนั้นไปไม่ได้ ยังแย้งชิง
ชิงดีชิงชั่ว ชิงอำนาจ ชิงความดี ความชอบ ยังแย้งชิงกันอยู่นี้ไว้สาระ

ครูบาอาจารย์ของเรา นะ ถ้าท่านจะทำท่านก็ทำเพื่อประโยชน์กับท่าน เพื่อประโยชน์กับ
ชุมชน เพื่อประโยชน์กับศาสนา แต่ถ้าไม่เป็นประโยชน์ ท่านทิ้งเลย ไว้สาระ เขาจะชิงชั่ว เขา
พยายามกอบโกยความชั่วในใจของเขา เขากำลังสร้างสุขไฟกิเลสในใจ แต่ตีหน้าว่าทำ
นะ ปั้นหน้าบอก “อู้อู้อ! คุณธรรม ๆ คุณธรรมสูงส่ง” แต่กำลังสุขกิเลสตัดทอนความทะยานอยากใน
ใจของเขา เขาแสวงหาสิ่งใดได้สิ่งนั้น

กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่าง ๆ กัน กรรมเท่านั้นที่การกระทำนั้น ด้วยเจตนา นั้น มันจะมี
ผลกับใจดวงนั้น ด้วยความเชื่อ ด้วยการปั้นหน้า ด้วยการมารยาสาไถย นั้นเป็นเรื่องมารยาสาไถย
ไม่เป็นความจริง ความจริงคือการกระทำดีหรือชั่ว จริงหรือเท็จ ทำแล้วมันเป็นความจริงหรือไม่
ถ้าไม่เป็นความจริงมันก็เป็นกรรมอันนั้นนะ

ถ้าเป็นความจริง เป็นความจริง มิตรภาพ น้ำใจ ความดีงาม จบ เรื่องลาภ เรื่องสักการะ
เรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่เอา ไว้สาระ มิตรภาพ ความมีน้ำใจต่อกัน การมีคุณธรรมต่อกัน เรามา
วัดมาวาเพื่อเหตุนี้ มาวัดมาวาเพื่อสร้างใจของเราให้เป็นจริง

ฟังมาเยอะ โลกธรรม ๘ ฟังธรรมครูบาอาจารย์มาก็เยอะ แต่ในใจเราเป็นจริงหรือไม่ เรา
ทำความจริงขึ้นมาให้เกิดกับเรา เอวัง